31-12-52

Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Ik wens al m'n vrienden een Zalig en Gelukkig Nieuwjaar !
Kuifje

DE GELUIDS-MUUR

EEN VOLLEDIG TEKENVERHAAL DOOR **ALBERT WEINBERG**
NAAR DE FILM VAN **DAVID LEAN**

Tony Garthwaite, oud officier van de R.A.F., gehuwd met Suzan Ridgefield, is testpiloot in de vliegtuigfabriek van zijn schoonvader. Op zekere dag...

Dat is het nieuw prototype, Tony. Ik heette het « Prometheus » en jij zult het besturen !

Waarom die naam, vader ?

Prometheus roofde immers het vuur uit de hemel en leerde het de mensen kennen...

Hij werd er zwaar voor gestraft !

EN LATER

Wat een snelheid ! Wat een soepelheid !

Ja en... wat een piloot ! Je mag gerust zeggen, dat de baas aan Tony een testpiloot heeft zoals er niet veel rondlopen !

Maar de mensen kenden het vuur !

Het ging prachtig, vader !

Weldra kun je de snelheid tot het maximum opvoeren, en aan jou zal de eer toekomen de eerste piloot te zijn, die met de snelheid van het geluid vloog...

Zie keerzijde

A. WEINBERG

De volgende dag...

Ja, ik heb ook gelezen dat een « De Havilland » in de lucht ontploft is op het ogenblik dat het toestel de geluidsmuur overschreed. Ik heb alle bijzonderheden omtrent het ongeluk. Ben je nog steeds vast besloten de proef te wagen ?

Natuurlijk !

Even later bij Will, de chef-tekenaar...

Will, leg me eens uit wat men eigenlijk verstaat onder « geluidsmuur » ?

Onmogelijk, Tony ! Niemand weet er het fijne van. Ik kan alleen zeggen, dat de vliegtuigen welke deze muur overschrijden groot gevaar lopen !

Ik ben bang, Tony. Waarom wil jij die proefvlucht ondernemen ?

Ik wil niet dat je vader me voor een lafaard aanziet, Suzy ! En wees gerust, met de « Prometheus » ben ik veilig !

De volgende morgen wacht Tony in zijn stuurkabine op het startsein...

Een leeuwerik die hoog in de lucht stijgt, dat is een goed voorteken !

Klaar ?

Klaar !

De motoren ronken oorverdovend en de « Prometheus » stijgt naar de blauwe hoogte...

Philip, vriend van Tony en eveneens testpiloot, woont het vertrek bij...

Ik hoop dat hij slaagt !

Er verlopen bijna acht minuten...

12.000 meter !... Ik waag het !

Tony laat z'n toestel op de vleugel glijden, drukt de stuurknuppel naar voor en duikt in de ruimte...

Mach 0,88 !... Te zwaar vooraan...

MACH 1 is gelijk aan de geluidssnelheid.

0,91... Trillingen in linkervleugel, tegenstroom...

... 0,92... 0,93, de tegenstroom wordt krachtiger... Ik richt m'n toestel op... Onmogelijk ! God !...

Onmogelijk ! Ik kan het toestel niet oprichten... neus te zwaar ! De commando's gehoorzamen niet meer...

Spring !... Spring !... Spring, Tony !

AAAH!!!

ALARM ! Waarschijnlijk een ongeluk nabij startbaan 40 !...

De auto's van de pompiers en 't Rood Kruis rijden in razende snelheid naar startbaan 40...

Overwonnen door « het zwarte doek » valt Tony bewusteloos voorover, terwijl z'n vliegtuig met een snelheid van 1.300 km. per uur beneden stort...

Arme Tony, het is gedaan...

DIEZELFDE AVOND WORDT DE ZOON VAN TONY GARTHWAITE GEBOREN... ENKELE DAGEN LATER KOMEN VRIENDEN EN KENNISSEN HET DOOPSEL VIEREN...

Philip, jij bent een van de beste testpiloten. Tony apprecieerde je en ik heb veel vertrouwen in je...

Sir John, ik...

Morgen bestuur jij de « Prometheus », doch tot nader bevel zul je de snelheid van 600 mijl per uur niet overschrijden...

Weldra zweeft de « Prometheus » in de lucht en Philip zit aan het stuur...

Will, wat een vooruitgang op m'n goede « Spitfire » ! Dat herinnert me aan iets...

Op zekere dag, tijdens een duikvlucht, verloor ik het meesterschap over m'n toestel en toen dacht ik plotseling : indien men de commando's omkeerde, indien men de stuurknuppel helemaal naar beneden duwde, in plaats van hem op te trekken; wat zou er dan gebeuren ?

Je hebt te veel verbeelding, jongen ! Ga naar de baas, hij zoekt je !

TWEE DAGEN LATER...

Wat doet Philip deze namiddag, John ?

Hij heeft zich zoals naar gewoonte laten inschrijven voor een proefvlucht met de « Prometheus » !

Zie blz. 12+13

David Balfour

NAAR DE ROMAN VAN R.-L. STEVENSON

TEKSTEN EN TEKENINGEN **VAN JACQUES LAUDY**

Alan Breck verloor zijn geld bij het spel en ook het geld dat hij van David « geleend » had. Wanneer deze laatste ontwaakt, stelt hij vast dat hij geen rode duit meer bezit.

(Wordt voortgezet.)

De Trouwe Paddy

DIT VERHAAL SPEELT ZICH AF IN DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA, IN DE ARME EN WOESTE STREEK VAN DE ROCKY MOUNTAINS. OP EEN HOEVE WOONT EEN KLEINE JONGEN DIE DOLVEEL HOUDT VAN PADDY, Z'N HOND...

Paddy is nog heel jong en vindt het plezierig als dol achter de kippen te rennen...

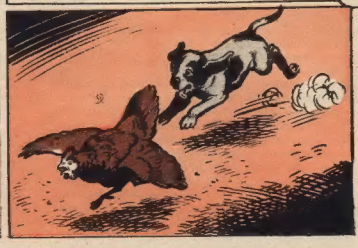

Die vervloekte hond jagt alweer achter de kippen...

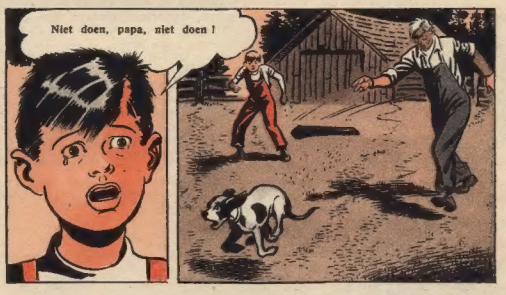

(Wordt voortgezet.)

SPORTKRONIEK

DE SPANJAARD MET HET MONSTERGEHEUGEN

IN Spanje woont een zekere Theodoor Lasheras, die een « wandelend boek over voetbal » kan worden geheten. Dit heerschap is in staat sedert de tijd van de Olympische Spelen te Antwerpen (1920) alles uit het geheugen over te vertellen wat Spanje in de wereld van de voetbal heeft gepresteerd. Hij kan je zonder moeite de datum opgeven dat Spanje tegen Engeland, tegen Frankrijk, tegen België en wie weet ik al heeft gespeeld. Hij kan je op de seconde af de uitslag van die wedstrijden in herinnering brengen. Hij kan je haarfijn vertellen hoe de wedstrijden verliepen en hoe de elftallen in het veld traden.

Het wonderlijke van de hele zaak is dat de man niet lezen kan. Alles wat hij weet, heeft hij, hetzij in de radio, hetzij links of rechts op straat horen vertellen en het onuitwisbaar in zijn monstergeheugen gegrift.

Een « geleerde » zonder boeken...

HET LUILEKKERLAND

VERTELD wordt dat in het « Luilekkerland » de gebraden kiekens de brave mensen in de mond vliegen...

Ligt Brakel in het Luilekkerland ? Neen, het behoort tot Waals Brabant, maar te oordelen naar wat er daar voor een paar weken gebeurde, vliegen de « kiekens » er ook lustig rond...

Een pluimveehandelaar van Brakel, tevens supporter van de plaatselijke club, beloofde vóór de voetbalwedstrijd tegen Ath een vette hen te schenken aan de speler, die er het eerst in zou slagen een doelpunt te maken.

De hen moest niet lang op haar nieuwe eigenaar wachten : in de vierde minuut maakte de Brakelse speler Kleinerman een fraai doelpunt. « Hij kreeg de hen ! »

Niet iedereen ging daar echter mee accoord, want op de derde minuut had Caluwaert een achterspeler van Brakel, reeds een doelpunt gemaakt, doch... tegen zijn eigen ploeg.

Er rees een fel dispuut ! De schenker zei dat Kleinerman recht had op de hen, omdat de andere immers een doelpunt tegen zijn eigen kleuren had gemaakt. « Misschien deed je het wel opzettelijk, om de hen te krijgen ! verweet hem de schenker. »

« Zeker deed ik het opzettelijk ! antwoordde Caluwaert. Jij hebt toch maar gezegd : « Wie het eerste doelpunt maakt krijgt een hen ! » Jij hebt niet bepaald aan welke zijde het doelpunt moest gemaakt worden. En daar ik het eerste doelpunt lukte, heb ik, en niemand anders, recht op het geschenk ! »

J.J.

VARIA

Het stadion van Antwerp F. C. (Bosuil) te Deurne, waar de België-Holland wedstrijden steeds worden gespeeld, biedt plaats aan iets minder dan 55.000 toeschouwers. Het Heisel-stadion te Brussel aan 65.000.

☆

De Belgische kampioenen wielrijden 1952 zijn, bij de nieuwelingen : Fr. Wouters; liefhebbers : Rik Van Looy; onafhankelijken : Jan De Valck; beroepsrenners : Jef Schils. De wereldkampioenen 1952 zijn : bij de liefhebbers, de Italiaan Ciancola en bij de beroepsrenner, de Duitser Müller.

☆

Voetbalkampioen van België in de competitie 1951 - 1952 was F. C. Luik.

☆

In het eerste elftal van de kleine Zwitserse club Wittekind-Enger spelen een 41-jarige vader en zijn 19-jarige zoon. Gewis een zeldzaamheid !

☆

De Engelse kampioene kunstschaatsen, Jeannette Altwegg, kreeg aanbiedingen om tegen een half-millioen frs. per maand bij een Amerikaans schaatsgezelschap op te treden. Zij weigerde en... verkoos tegen 2.000 frs. per maand de zieken in een Zwitsers weeshuis te verplegen. Een stichtend voorbeeld !

DE KUIFJE'S BONS

OPGELET !

- Schrijf je NAAM en ADRES steeds DUIDELIJK en VOLLEDIG ! We ontvingen deze week 43 pakjes van **onbekende** afzenders.
- Tel je punten **nauwkeurig**. Onvolledige zendingen veroorzaken een vertraging!
- Frankeer je pakje behoorlijk. Indien je niet juist weet hoeveel postzegels je moet kleven, **vraag** het dan aan de postbode of in het postkantoor.

VICTORIA
PALMAFINA
Materne
Coselli
Heudebert
PILSBERG
FRIMA
Prosmans
FRANCO-SUISSE
HORTON'S PRODUCTS
KUIFJE

GESCHENKENLIJST

	Aantal punten
1. Chromo's « REINAERT DE VOS » ... ... Per reeks	60
2. Prentkaarten KUIFJE, vijf prachtige kleurprentkaarten Per reeks	70
3. Briefpapier KUIFJE, vijf verschillende versieringen...	80
4. KUIFJE's wimpel, drie kleuren, weerszijden bedrukt...	100
5. KUIFJE's chromo's van de collectie « ZIEN en WETEN », reeksen van zes prachtige chromo's, groot formaat. Vliegtuigen, reeksen 1.2. Luchtschepen, reeksen 1.2. Spoorwegen, reeks 1. Marine, reeks 1. Per reeks	125
6. Foto's « Koninklijke Prins », vijf reeksen. Per reeks	200
7. KUIFJE's portefeuille	200
8. KUIFJE's portefeuille, groot model	300
9. Bloc-notes KUIFJE ... Bloc ter vervanging...	250 50
10. KUIFJE's puzzle, in hout, STANDAARD formaat, nieuw model	400
11. KUIFJE's puzzle, idem, GROOT formaat, nieuw model...	500
12. Blokjesspel KUIFJE, nieuwe tekeningen ...	500

DE BUIT VAN DE ZEE

Zonder Johnstone's moed de oorzaak de beschadigingen aan de kabel die Australië met Nieuw-Zeeland op te sporen. Een jong zeeknaft, dat hij Percy doopte, kwam hem daarbij helpen. Hij zijn werk en hij zou daar een einde aan maken...

Met die dolk hoopte Johnstone Percy dus eens en voor goed van het lijf te houden, maar... Percy was niet op het rendez-vous. Johnstone zag hem nooit weer. Het moet zijn dat de zeekalveren een voorgevoel hebben van de gevaren die hen bedreigen...

Johnstone kon zijn taak nu zonder moeilijkheden uitvoeren tot op de plaats waar de kabel beschadigd was. Hier moesten de specialisten zich om bekommeren. De duiker had zijn werk kunnen voltooien, dank zij een haast bovenmenselijke energie. Hij was beroemd geworden. Toen brak de tweede wereldoorlog uit en Johnstone stelde zijn diensten opnieuw ter beschikking van zijn vaderland.

Op 19 Juni 1940 vertrok de « Niagara » uit Auckland (Nieuw-Zeeland) naar Vancouver in Canada, liep op een mijn en zonk honderd zes en veertig meter diep.

De Duitsers hadden dus mijnen in de omgeving gelegd en een groot schip tot zinken gebracht. Wat echter niemand wist en veel erger was, was het feit dat Engeland hiermee 520 goudstaven of 2.500.000 pond armer was ! Men had dit goud in het geheim te Sydney op de « Niagara » ingescheept.

Welke duiker zou de schat op zulke diepte ooit kunnen ophalen ? Zelfs met de decompressiekamer van Robert Davis en de heliumpomp van de Amerikanen zou geen enkel duiker aan de drukking kunnen weerstaan. Johnstone zou het met zijn broer William en de officieren Herd en Williams proberen.

Zij zullen het systeem van de ankers en de duikersklok toepassen, net als de Italianen Quaglia en Carli die er in geslaagd waren het wrak van de « Egypt », bij Ouessant, te lichten. Ze moeten natuurlijk ook een schip vinden. De « Claymore », was een ouwe schuit die zo goed en zo slecht het ging werd opgekalfaterd.

Zie keerzijde

« Vier » lieten een
ikerskloK bouwen
n het type Artiglio.
et is een eenvoudige
linder die, naar bo-
n toe, eindigt op
n bol voorzien van
uartz-patrijspoorten.
aarin kan men een
akking van slechts
ge af drie atmosfe-
e behouden.

Deze klok in zacht staal en brons met mangaan is, in theorie, in staat 250 meter diep neergelaten te worden. De duiker, die er in plaats nam, werd warm ingedufteld, kreeg een helm, zuurstofmasker, luisterpost en laryngofoon en kon zo lang in zijn enge woning leven al hij wou...

et wrak. De « Claymore » gooide reeds ţestig
gen, en gedurende zestien uur per dag, zijn
enterhaken over de zeebo-
dem. De stalen koorden,
waaraan de haken opgehan-
gen waren, sleurden het
vlees van de handen en de
bemanning werd wanhopig.

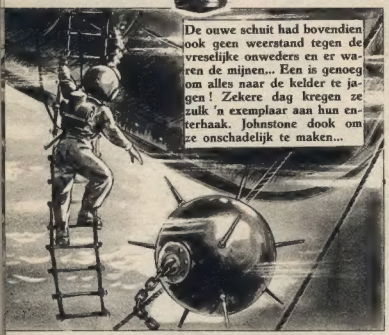

De ouwe schuit had bovendien ook geen weerstand tegen de vreselijke onweders en er waren de mijnen... Een is genoeg om alles naar de kelder te jagen ! Zekere dag kregen ze zulk 'n exemplaar aan hun enterhaak. Johnstone dook om ze onschadelijk te maken...

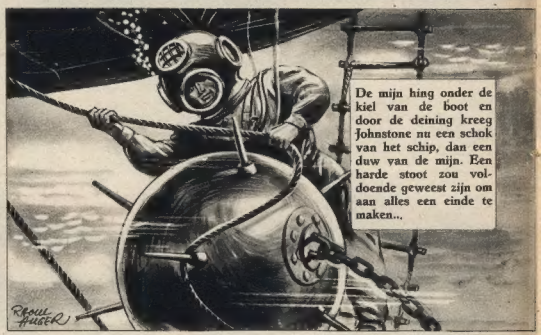

De mijn hing onder de kiel van de boot en door de deining kreeg Johnstone nu een schok van het schip, dan een duw van de mijn. Een harde stoot zou voldoende geweest zijn om aan alles een einde te maken...

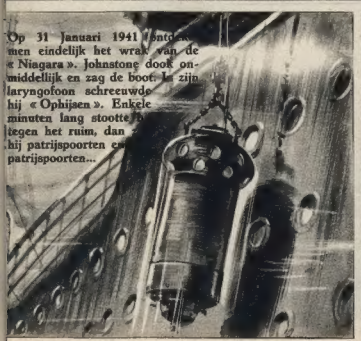

Op 31 Januari 1941 ontdekten men eindelijk het wrak van de « Niagara ». Johnstone dook onmiddellijk en zag de boot in zijn laryngofoon schreeuwde hij « Ophijaen ». Enkele minuten lang stootte hij tegen het ruim, dan hij patrijspoorten en patrijspoorten...

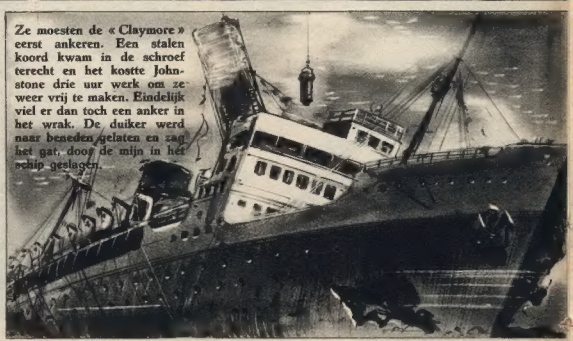

Ze moesten de « Claymore » eerst ankeren. Een stalen koord kwam in de schroef terecht en het kostte Johnstone drie uur werk om ze weer vrij te maken. Eindelijk viel er dan toch een anker in het wrak. De duiker werd naar beneden gelaten en zag het gat, door de mijn in het schip geslagen.

Aan kapitein Williams gaf
ohnstone, die op de brug
vas gaan staan, de beschrij-
ing : Ik sta naast een schoor-
teen die gebroken is en over-
eelt. « Welke schoorsteen ?
Als hij voorzien is van een si-
ene is het de voorste... »

Geduld. M'n ogen zijn nog niet gewoon aan de duisternis.

Johnstone zei dan, dat de andere schoorsteen heel verdwenen was. Terwijl hij sprak werd de klok plotseling brutaal op zij geworpen, dan werd hij omhoog getrokken, viel opnieuw, werd tegen een paneel geslingerd. De angst sloeg hem om het hart toen hij zag dat de koord, waaraan de klok opgehangen was, tussen de davits zou geklemd worden...

(Wordt vervolgezet.)

TEXAS SLIM

ROMAN VAN MARCEL D'ARTIGUES - ILLUSTRATIES VAN REF

Koen werd door Plastic Jack neergeknuppeld, door Texas Slim gered en naar de Old Fellows Ranch gebracht. Texas Slim en zijn cowboys zijn er van overtuigd, dat zowel de moordenaar van Stroom als de man die Koen ontvoerde in Bighorns Hotel schuilen. Redgie Peralta, geheur van Texas Slim, deelt mede dat de politie van San Antonio op zoek is naar Koen...

SCHOTEN IN HET BOS

HA, het spijt me erg dat ik mijn telefoon niet ter beschikking kan stellen, wat zeer normaal zou zijn, vermits jullie over geen snelle transmissiemogelijkheden beschikken, doch hij is stuk en... Men kon het de heer Peralta aanzien, dat hij echt werkelijk jammer vond de jongens van de Ranch geen dienst te kunnen bewijzen.

— Dat geeft niets, hoor, zei Texas Slim, we knappen dat wel op een andere wijze op.

Hij liet zijn gasten vriendelijk doch beslist verstaan, dat dit het afscheid betekende, want hij wou Koen de overval van amateur-interviewers en jagers op handtekeningen besparen. Enkele ogenblikken later vertrok de hele karavaan in de richting van de Daffodils Ranch.

— Shorty Crook, riep Texas Slim.

De cowboy die aldus aangesproken werd had zijn bijnaam «kort» wel verdiend, want zijn lichaam dat op stevig gespierde kuiten stond was niet groter dan dat van een Jockey.

— Shorty Crook, vriend, rij naar Whitebridge en daar in de drugstore telefoneer je naar de Criminele Brigade van San Antonio en vraag je luitenant O'Morrigan. Je zegt dat Koen een lelijk uurtje heeft doorgemaakt, doch dat hij thans veilig bij ons is. Je vraagt hem de nodige instructies voor de teruggave van de jongen.

— En, zo voegde Old Bear Terry er aan toe, indien je, bij toeval, een olijfkleurige burger of de genaamde Plastic Jack mocht ontmoeten, nodig hen dan op onze ranch voor een cocktail uit.

— Daar kan je op aan. Ik zal van de drugstore het nodige meebrengen voor die cocktail : de helft vitriool, de helft arsenicum met een druppel cyaanre, riep Shorty Crook met een wilde lach op z'n rond gezicht.

— Ga nu en haast je wat, beval Texas Slim.

— O.K. boss.

Drie minuten later vloog hij met zijn bronk als een pijl uit een hoog over de prairie...

— Boy, zei Texas Slim, terwijl hij zich tot Koen wendde, het hangt niet van mij af als ik je niet langer hier kan houden.

— Dat weet ik, antwoordde Koen.

Er schitterde een traan in z'n ogen en hij was niet de enige die week werd.

Texas Slim maakte vlug een eind aan die algemeene ontroering.

— Als we, in afwachting van de terugkeer van Crook, eens een ritje maakten. Doch ditmaal ieder z'n eigen paard en niet meer zoals vorige nacht met z'n tweeën op een bronk ? Je mag hier niet weg alvorens je onze stallen hebt bewonderd, hoor. Koen aanvaardde dit voorstel met geestdrift. Hij vergat bijna de pijn van het naderend afscheid en het was net of zijn droom, even onderbroken, weer verder ging...

Enkele ogenblikken later sprong hij als een volleerd ruiter op een acajoukleurig paard met manen en staart zo blond als het haar van een Hollywoodster. Texas Slim had natuurlijk zijn Buddy genomen en zo reden ze samen het hof af, nageoogd door alle cowboys en onder de haast grootvaderlijke blikken van Old Bear Terry.

Voor Koen was het weer alsof het grote verleden van het Westen als meester heerste, doch het heden dook voor hem al dadelijk op onder de gedaante van een klein toeristenvliegtuig, dat als een blauwe bliksem over de vlakte scheerde en dan achter het hoge cederbos en de heuvelrij verdween.

Enkele ogenblikken later hoorden Texas Slim en Koen twee schoten, die bijna tegelijkertijd afgevuurd werden, in dit bos weerklinken.

— Een jager, misschien een gast van Peralta, glimlachte Koen. Texas Slim stond rechtop in de stijgbeugels en een weinig voorover gebogen scheen hij de lucht letterlijk op te snuiven...

— Jongen, zei hij, hoofdschuddend, dat zijn niet de losbrandingen van een jachtgeweer, maar wel van een revolver en om nauwkeuriger te zijn, van twee verschillende revolvers. Ik heb zo de indruk dat er in dat bos rare dingen gebeuren...

Hij wierp een vluchtige blik op Koen, die een en al spanning was en voegde er aan toe :

— Ik moet gaan kijken. Ik kan je echter niet alleen laten na dit hachelijk avontuur... Misschien is er gevaar in het bos, doch ik heb nóver dat je het met mij en onder mijn bescherming loopt...

— Dank je, riep Koen.

— Geen dank, hoor, riep Texas Slim, met ruwe tederheid. Blijf achter me en haal het niet in je hoofd mijn bevelen in de wind te slaan. Begrepen ? Vooruit maar.

Ze gaven hun paarden de teugels en stoven vooruit. Zijde aan zijde kwamen ze het bos in gereden. Het was stil en schijnbaar verlaten, doch het duurde niet lang of ze hoorden een gekreun dat van de tegenovergestelde boskant kwam. Tussen struiken en takken reden ze in die richting en vonden wat ze zochten : een man lag uitgestrekt op de grond, z'n gelaat pijnlijk vertrokken en de twee handen op de borst gekiemd. Niet ver van hem lag een automatische Luger. Toen hij onze vrienden zag aankomen greep hij, ondanks zijn deerniswekkende toestand, nog naar zijn wapen, doch hij had de kracht niet meer het te vatten. De zwarte cowboy sprong van zijn paard en stapte vlug naar de gewonde.

— Texas Slim, murmelde deze met zwakke stem, en z'n gezicht klaarde op.

— Ken je me dan ? vroeg Slim terwijl hij naast de gewonde knielde.

— Wie zou je niet kennen in deze streek ? Ik ben tevreden dat jij het bent. Aan een kerel als jij kan ik alles gerust vertellen...

Plotseling keek hij ongerust in de richting van Koen :

— Wie... heb je... daar bij ?

— Dat is Koen Stuyvesant.

En Koen mocht opnieuw de resultaten van de publiciteit vaststellen, want de gewonde glimlachte en vroeg :

— Dat is dus de jongen die getuige was van de moord op Stroom ?

— Ja, dat is juist.

— Ik ben Tommy Henslow, speciaal agent van het Federaal bureau voor onderzoek. Hier is mijn kaart... en hij trachtte een kaart uit de binnenzak van z'n linnen vest te halen, doch net als de eerste keer reikten zijn krachten niet meer voor zulke inspanning.

— Hou je maar stil, vriend, zei Texas Slim. Ik hoef je kaart niet te zien, ik geloof je op je woord... Je kunt hier in deze toestand niet blijven. Ik zal je mee naar mijn ranch nemen...

Tommy Henslow glimlachte flauw.

— Doe geen moeite. Met mij is het gedaan... die schurk heeft me gehad. Niet alleen die kogel is pijnlijk, maar dat zo'n schelm zal kunnen zeggen dat hij me te vlug af geweest is... Op dit ogenblik was het alsof Tommy zou stikken van woede, een woede die veel machtiger was dan de pijn...

Luister. Ik was hier op ronde toen plotseling een klein, blauw vliegtuig boven m'n hoofd opdook. Je hebt het toestel ongetwijfeld opgemerkt. Opeens zag ik een parachutist naar beneden komen en dat scheen me erg zonderling want, zo ver ik zien kon, verkeerde het toestel niet in moeilijkheden. Het vervolgde trouwens rustig zijn weg... Ik moest heel het bos door en toen ik eindelijk binnen het bereik van die schurk kwam, was hij reeds beneden, had zijn spullen opgeraapt en keerde zich naar mij toe... Onmiddellijk herkende ik dat afschuwelijk gezicht : het was Ben Doerski, een berucht gangster. Ik had hem zelf geknipt in San Francisco en voor vele gewapende overvallen en andere misdaden had hij een aanzienlijke straf uit te boeten, doch... hij was twee maanden geleden ontvlucht en niemand had er opnieuw de hand

(Vervolg blz. 18.)

DE SCHAT VAN BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Deze verhalen speelden in de XIVde eeuw tijdens Lambik de boer, bezaaid het land. Een nert loopt voorbij...

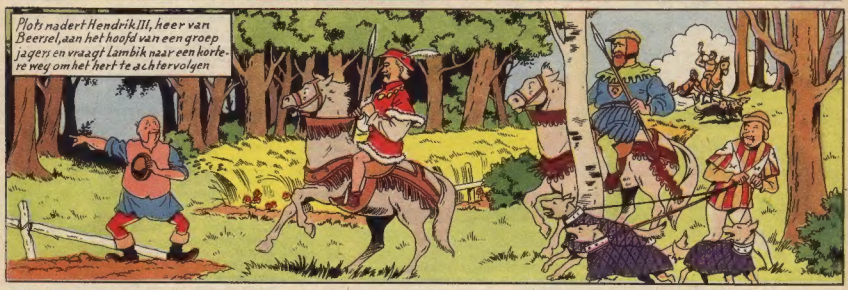

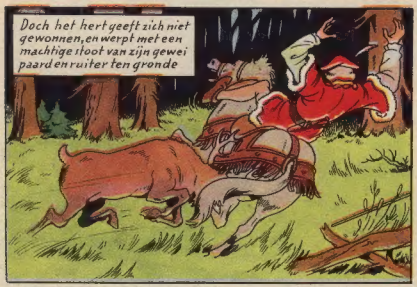

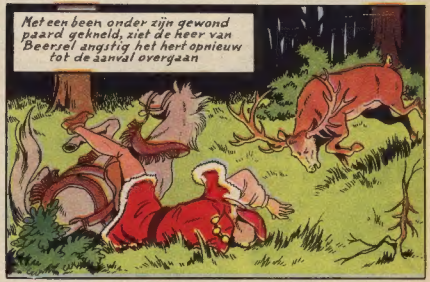

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN ★★★

Aan boord van de raket, die Kuifje en zijn gezellen naar de maan zal brengen, haalt kapitein Haddock een grapje uit, dat voor heel de groep slecht zou kunnen aflopen. Kuifjewil de kapitein hulp bieden..

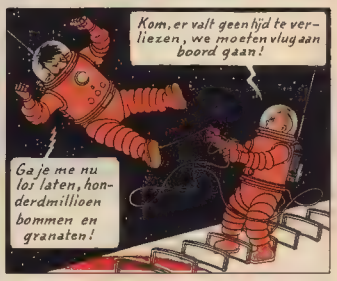

(Wordt voortgezet.)

Ik weet dat hij vandaag zal trachten de geluidsmuur te overschrijden ! Volstaat de dood van Tony dan niet ? Je wilt ook de dood Philip !

Vader, ik vernam dat Philip de proef wil wagen... Ook hij zal verongelukken ! Waarom ben je toch zo koppig ? Je vliegtuigen zijn toch snel genoeg !

Wij openen nieuwe wegen, een nieuwe toekomst. En wie zegt er je dat Philip niet zal slagen ?

DRIE UUR LATER...

'S NAMIDDAGS...

Hij is vertrokken !

Ik stijg tot op twaalf duizend meter, dan maak ik de eerste duikvlucht. Over !...

12.000 meter. Motor : 12.500 toeren. Vooruit !

Mach 0,88... 0,89... 0,90 ! De neus van het toestel is zwaar... Ik richt het toestel op... Eerste proeven beëindigd

De « trimmer » was niet noodzakelijk. Ik verbeterde met de stuurknuppel...

Ben opnieuw op 12.000 meter. Gereed voor de tweede proefvlucht. Vooruit !

Mach 0,89... 0,90...

0,93... Trillingen... De neus wordt zwaar .

Mach 0,94... 0,95... De trillingen worden heviger. Neus erg zwaar. Trillingen in de linkervleugel...

0,96... De commando's gehoorzamen niet meer. Ik tracht het toestel op te richten...

Ik open de « flaps », duik nog steeds...

Ik richtte weer op... Heb alle kleppen wijd geopend om uit de duikvlucht te geraken...

Landen, Philip. Het is genoeg voor vandaag !

Neen, ik stijg op... Ik heb een idee. Ik zal de zwaarte vooraan verbeteren; door de commando's om te keren. Het experiment zal niet lang duren !

God, wat 'n dwaasheid !

Doch Phillip luistert niet, en de « Prometheus » stijgt als een pijl de stratosfeer in...

12.000 meter. Laatste proefvlucht. Ik duik zo vertikaal mogelijk !

0,93... 0,94... 0,95... Trillingen !...

0,96 ! .. Stuik op de neus...

0,97... Hevige trillingen... Neus langsom zwaarder...

0,98... Toestel uit z'n evenwicht...
0,99... Stuurknuppel geblokkeerd...

MACH EEN !!!... Ik kan het toestel niet meer oprichten !... Ik heb de « flaps » geopend, doch er is niets aan te doen...

Opgelet ! Ik keer de commando's om. Ik DUW de stuurknuppel naar voren !...

.....

Gedaan. Ik kom uit de duikvlucht ! Ik kom uit de duikvlucht !

Ik ben geslaagd IK HEB DE GELUIDSMUUR OVERSCHREDEN !

Vader ! Vader ! Het gelukte. Vergeef me, dat ik aan je twijfelde !

Dat is al lang vergeten, Suzan. We moeten te allen prijze trouw blijven aan ons ideaal. De offers van heden, berei den de zege voor van morgen. Tony's dood was niet te vergeefs !

Hoog in de lucht zingen de reactiemotoren hun zegelied. De mens overwon de onzichtbare grens : DE GELUIDSMUUR

EINDE

De Chinees met de rode mantel

De zoon van Raveschot werd ontvoerd. Rik en Rita menen dat ze op het spoor zijn van de bandiet, die zij « de Chinees » heten. Ze gaan naar het kasteel van de markies in de hoop daar meer te vernemen omtrent de hoogwicht .

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

(Wordt voortgezet.)

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

(Wordt vervolgd)

KUIFJE maakt een proefrit

MET DE CITROEN 2 P.K.

Gemiddeld verbruik : 4,5 liter
Max. snelheid : 70 tot 75 km. per uur
Prijs in België : 50 000 francs

Dat is de Citroën 2 P.K.

EVEN KENNISMAKEN

DAT is de kleine Citroën, het lelijk eendje, dat thans ook in ons land zal verkocht worden en in Frankrijk zeer populair is. Waarom ?

De Citroën 2 P.K. is een lelijke auto, dat staat vast. Eigenaardig is nu wel dat men deze wagen mechanisch uiterst modern uitrustte, de suspentie zeer goed en... z'n prijs uiterst voordelig is. Men wou van de Citroën 2 P.K. absoluut de populaire gebruikswagen maken en daarom werden z'n prijs, z'n verbruik, onderhouds- en herstellingskosten zo laag mogelijk gehouden. Krijgt de Citroën 2 P.K. een lelijke deuk in een spartbord, vooriet men hem doodgewoon van een nieuw en dat kost veel minder dan het uitkloppen van de deuk!

OP REIS MET DE 2 P.K.

DE stuurinrichting is nauwkeurig en fijn afgewerkt. Met een 2 P.K. kan men vlug en makkelijk door het drukke verkeer glippen, doch opgepast voor de te korte bochten, want de voorwielen glippen.

De Citroën 2 P.K. is niet geconstrueerd om vlug te rijden. Houdt men zich aan een gezapig vaartje, is de baanvastheid tamelijk goed. In de bochten heeft de wagen de neiging op z'n zijde te gaan liggen, wat vrij opvallend, maar ongevaarlijk is.

Men loopt slechts dan gevaar met een Citroën 2 P.K., wanneer men op een smalle baan voorsteekt, daar de reservekracht van de motor te klein is, en de manœuvre zelf te veel tijd vergt om helemaal veilig te zijn.

Indien je dus een Citroën 2 P.K. hebt, gebruik dan een brede weg of steek niet voor !

Het bijzonderste aan deze kleine wagen is wel z'n suspentie : horizontale spiraalveren die je toelaten over de slechtste wegen te rijden zonder geheel door elkaar geschokt te worden tegen een snelheid van 85 km. per uur. Wij spreken van ondervinding, want voor de proefrit namen we de slechtste kasseiweg van ons land en dat wil wat zeggen !

De remmen zijn goed, doch het is best niet te brutaal op het pedaal te duwen, wil je vermijden dat je lelijk eendje met haar neus op de grond stuikt en het hele geval wiegt als een schip op hoge zee.

KENMERKEN

Motor : Fiskaal vermogen : 2 P.K. — Effectief vermogen : 9 P.K. aan 3.800 t. per minuut. Twee tegenover elkaar geplaatste cylinders (62x62) — Cylinderinhoud : 375 cm³ — Viertaktmotor — Ventielen bovenaan — Luchtafkoeling

Transmissie : Harde koppeling — Versnellingsbak met vier gesynchroniseerde versnellingen — Handle aan het boordcadraan — Voorwielaandrijving.

Chassis en Suspentie : Chassis plateforme — Suspentie door vier onafhankelijke wielen met horizontale spiraalveren.

Remmen : Hydraulisch op de vier wielen — Mechanisch op de voorwielen

Stuur : Met tandheugel — Draaicirkel : 5,25 m.

Afmetingen : Lengte : 3,78 m. — Hoogte : 1,60 m. — Breedte : 1,48 m

Gewicht : 520 kg.

Maximum snelheid : 70 km. per uur.

Gemiddeld verbruik : 4,5 l. per 100 km.

Verkoopprijs in België : 50.000 francs.

HET MECHANISME

EEN eenvoudiger motor dan deze van het lelijk eendje is er niet en toch is hij zeer stevig, de twee cylinders staan horizontaal tegenover elkaar en worden afgekoeld door de lucht. De motor maakt slechts 3.500 toeren per minuut, wat getuigt van een grote wijsheid, nu de meeste motoren het met niet minder dan vijf duizend doen.

Heel geruisloos loopt de motor, jammer genoeg, niet en nerveus is hij evenmin, zodat de chauffeur zijn versnellingshandle heel veel nodig heeft.

De versnellingsbak is prachtig, vanwege de synchronisatie en de gemakkelijkheid waarmee de manœuvre's kunnen uitgevoerd worden. Schakelt men de eerste versnelling in, schokt men nogal gevoelig, doch men mag niet vergeten dat deze manœuvre de wagen uit gelijk welke situatie moet vooruittrekken. De overdrive draagt er toe bij op een vlakke weg een hoog gemiddelde te houden. Hij laat je echter in de steek, zodra de weg een beetje heuvelachtig wordt. In dit geval moet men heel vaak z'n tweede versnelling inschakelen.

CARROSSERIE EN COMFORT

IEDEREEN is het er dus over eens dat de Citroën 2 P.K. een lelijke auto is, doch achter dit lelijke voorkomen zijn vele schatten verborgen. Laten we beginnen met de gemakkelijke zetels, gemaakt uit rubberbanden, die overtrokken werden met linnen. De verluchting is doelmatig (twee halve beweegbare ruitjes vooraan, beweegbaar windscherm en dak dat kan geopend worden), de verwarming is verzorgd en de ruime reiskoffer kan men zowel van binnen als van buiten bereiken. Het boordcadraan is verre van schitterend. Je hebt alleen een snelheidsmeter, een starter, een aanzetschakelaar, een amperemeter en een knop om licht en richtingaanwijzers in en uit te schakelen.

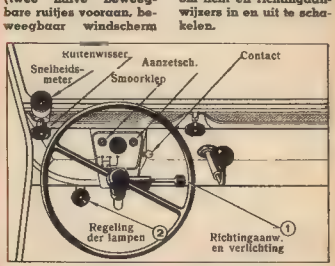

Boordcadraan van de Citroën 2 P.K.

Voordelen

- Vlugge motor naar moderne conceptie.
- Volmaakt gesynchroniseerde versnellingsbak.
- Goede baanvastheid.
- Fijne suspentie.
- Verluchting en verwarming goed verzorgd.
- Comfortabele zetels.

Nadelen

- Lelijk.
- De motor maakt te veel lawaai.
- Onvoldoende zichtbaarheid achteraan.
- Afwerking onvoldoende.

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Kuifje wenst jullie een GELUKKIG NIEUWJAAR

NIEUWJAAR is een gelegenheid om eens na te denken. Dergelijke gelegenheden krijgen we niet veel in een jaar. Laten we ze dus niet voorbijgaan zonder ze te gebruiken.

Nadenken, wat wil dat zeggen? Wel, eens een klein gewetensonderzoek doen. Laten we het voorbije jaar eens als een film voor onze ogen rollen, en stellen we ons dan eerlijk de vraag : waarover mogen we fier zijn, waarin zijn we te kort geschoten, waarover moeten we ons schamen?

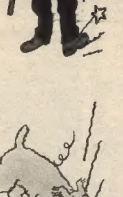

In de antwoorden op deze vragen liggen de voornemens besloten die we ieder voor ons zelf moeten maken op de drempel van het nieuwe jaar.

Ik wens je van harte dat je dit gewetensonderzoek zult doen, dat je de nodige voornemens zult maken, en vooral dat je de nodige wilskracht zult hebben om ze uit te voeren, en spijts alle tegenslagen en ontgoochelingen trouw te blijven aan je goede voornemens.

Verder wens ik aan al mijn vrienden van zeven tot zeven en zeventig jaar, onder welke breedtegraad ze ook het Nieuwe Jaar mogen ingaan, een zalig en gelukkig nieuwjaar en een goede gezondheid!

Kuifje

TEXAS SLIM

(VERVOLG VAN BLZ. 9.)

kunnen opleggen. Hij had mij ook herkend... Beiden hadden we onze revolver in de vuist... doch zijn schot vertrok een halve seconde voor het mijne... je ziet het resultaat...

Het zweet stroomde in beken van Tommy's gezicht.

— Ik heb hem gemist, domweg gemist... Hij is verdwenen achter de eerste heuvel... Ik weet waarom hij hier werd neergelaten en ik weet waarheen hij gaat...

Zijn handen grepen de arm van Texas Slim krampachtig.

— Ik moest de petroleuminstallaties van Lucky Fountain bewaken en de aanwezigheid van Ben Doerski in deze streek zegt me duidelijk dat ze hetzelfde lot zullen ondergaan als deze van Cedar-Creek en Black Gold City... De bende wil nu die installatie aanvallen en stuurt een van haar beste specialisten voorop. Hij moet contact nemen met de handlangers alhier en voor wij hen kunnen vinden, hebben ze alweer een vreselijk vuurwerk gemaakt. Dat moet te allen prijze verhinderd worden...

— Vriend, het treft dat wij spoedig contact zullen nemen met luitenant O'Morrigan van San Antonio, voor de terugkeer van Koen, die wij op de ranch hebben opgenomen nadat een laffe aanval op hem werd gepleegd...

Er verscheen een licht in de bijna uitgedoofde ogen van de arme Tommy...

— O'Morrigan? Prachtig. Dat is een toffe kerel. Het is m'n vriend. Zodra Koen hem ziet moet hij hem zeggen dat Ben Doerski hier is...

Weer greep hij krampachtig de arm van Texas Slim en voegde er aan toe :

— Maar, pas op. Alléén aan O'Morrigan, aan hem alléén en niet aan een van zijn medewerkers al zijn die nog zo waardig en betrouwbaar. Er werd te veel publiciteit rond de zaak van Stroom Arrowhead gemaakt. Niet door zijn schuld, natuurlijk, maar door die verduivelde reporters.

Zo kun je niet werken... Dus alléén aan O'Morrigan... Hij zal de inlichtingen die ik hem geef weten te gebruiken... en langs Ben Doerski de andere gangsters kunnen klissen... niet te vlug, ze moeten zich in veiligheid wanen en dan kan hij ze allemaal, bij verrassing, gevangen nemen.

De stem van Tommy Henslow was niets meer dan een nauwelijks waarneembaar zuchten.

— Beloofd? vroeg hij aan Koen, streng en smekend tegelijkertijd.

— Beloofd, antwoordde Koen, die zijn tranen moeilijk weerhouden kon.

— Dank je... dank je... in naam van de wet, die ik trachtte te verdedigen... en die ondanks de voorbijgaande overmacht... van die schurken... uiteindelijk toch... het laatste... woord zal hebben...

Dan richtte hij zich op...

— Texas Slim, neem mijn Luger... en als je die... Ben... ooit te pakken krijgt, dan bewijs je hem... dat het wapen van de Federale agent... ook altijd het laatste woord... heeft...

Zo stierf Tom Henslow in de armen van de Ridder van de Prairie...

(Wordt vervolgd.)

Brievenbus

Marie Verbeeck, 84, Kappellestraat, Lebbeke bij Dendermonde, zou willen corresponderen met een meisje van haar leeftijd (15 jaar). Zij zou liefst in het Nederlands schrijven en in het Frans antwoord krijgen. Men schrijve haar rechtstreeks.

Caty Bach Kolling, van den Heistlaan, 38, Hilversum, Holland, 17 jaar, zou willen corresponderen met een meisje, liefst uit Congo. Zij houd veel van sport en verzamelt postzegels. Men schrijve haar rechtstreeks.

Guido Mobrouck, Jules de Troozlaan, 12-14, Blankenberge, zou willen corresponderen met een lezer die vliegtuigmodellen bouwt. Men schrijve hem rechtstreeks.

Wie lid wil worden van de Kuifje's Club en abonné is, zende ons zijn naam, voornamen, volledig adres, geboortedatum, nummer van abonnement en een pasfoto. En dan krijgt hij (of zij) gratis de mooie lidkaart, rooster voor het onderlijferen en schrijven van geheime boodschappen. Wie geen abonné is, stuurt ons 10 frs. in postzegels bij zijn aanvraag. Hollandse lezers wenden zich tot onze Hollandse vertegenwoordiger. Abonnés krijgen daar tevens hun lidkaart gratis.

Een clubkenteken kost 10 frs.

Roger Waerschouwer, Brussel. — Hartelijk dank voor je briefje. Je tekening was mooi. Onze vrienden Haddock, Jansen en Jansens en prof. Zonnebloem laten je eveneens groeten.

Louisette Thienpondt, St. Kruis-Brugge. — Je tekeningen waren goed. Je zult je echter nog veel moeten oefenen om zeer goed te kunnen tekenen, zoals je waarschijnlijk wel verlangt. Met mijn beste groeten.

Norbert Zenner, Vlivoorde. — Neen, Norbert, « Uit ter oge, uit ter harte! » (Loin des yeux, loin du cœur), zo luidt bij ons de spreuk. Laat me eens weten hoe je ons blad vindt tijdens de laatste weken. Hartelijk!

Etienne Schurmann, Laken. — Neem eens een telefoon, en vorm een nummer. Doe je ogen dicht, en tel hoe dikwijls het klikt. Wanneer je je een beetje oefent, zul je het ook kunnen. Maar makkelijk is het niet, dat verzeker ik je! Met mijn beste groeten.

A. Ruin, Antwerpen. — Ik heb je kaartje goed ontvangen en je nieuw adres genoteerd. Met mijn hartelijkste wensen.

Roger Hemelsoet, St Amandsberg. — Ik heb je de adressen gestuurd. Je gedicht heb ik met belangstelling gelezen. We hebben jammer genoeg geen plaats om het op te nemen. Tracht met Pasen nog een betere uitslag te behalen op school. Met mijn hartelijkste groeten.

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16. — *Uitgever - Directeur* : Raymond Leblanc. — Gedrukt in hello door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel. *Buitenl. Abonnementspr. België en Belg. Kongo*

Ab. 3 maand.	70 fr.	80 fr.
Ab. 6 maand.	135 fr.	155 fr.
Ab. 1 jaar	265 fr.	300 fr.

KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel 3653. Giro 199.334. Abonnementsprijs : fl. 3,50 per kwartaal.

DE POSTILJON

REDACTIE-ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

Ssstt... De eerbiedwaardige rijst slaapt.

IEDEREEN weet op welke delicate wijze de Japanners hun vriend, buurman of vreemdeling begroeten. Zelf planten krijgen er steeds « eerbiedwaardig » voor hun naam en hier volgt dan een kleine geschiedenis om hun eerbied voor de natuur te belichten : De provincie Hakone heeft van de rijstvelden en het toerisme. Om het toerisme te bevorderen had het syndicaat van de hatelers bekomen, dat de wanden van de treinen verder geopend werden, zodat de reizigers het landschap beter konden bewonderen, en de treinen 's nachts met schijnwerpers uitgerust werden zodat heel de omgeving in een toverachtig licht baadde. Maar, de boeren uit de streek stelden vast dat hun rijstvelden niet meer zoveel opbrachten sedert die toeristische nieuwigheid en dienden een klacht in. Experten onderzochten het geval en verklaarden eensgezind, dat de schijnwerpers de eerbiedwaardige rijst beletten te slapen, vandaar de magere oogst. De boeren hebben hun proces tegen het syndicaat van de hoteliers gewonnen en voortaan mag de eerbiedwaardige rijst 's nachts weer in vrede slapen...

STEEDS MEER RADIOLUISTERAARS

ER zijn in ons land één millioen 800.000 radioposten ingeschreven. Hun aantal stijgt voortdurend en de inkomsten van het N.I.R. ook. In 1951 had het Belgisch Radioinstituut 191 millioen 820.000 frans nodig, in 1952 195.800.000 francs en voor het volgend jaar heeft men de kosten reeds op 210.000.000 frs. beraamd.

WIST JE ?

... dat er in Frankrijk jaarlijks twee milliard brieven verzonden worden. De stad waar de meeste postzegels gebruikt worden is Lourdes : 1.437.000. Vanuit deze stad vertrekken 85 t.h. van de postverzendingen naar het buitenland.

TROUW !

EEN wolfshond heeft in Opper-Adige een tocht van 20 km. door de meterdikke sneeuw gemaakt en is over de Faizaregoen Pardoi-cols, die meer dan 2.000 meter hoog zijn, getrokken om zijn meester terug te vinden, die zijn jaarlijkse belasting niet kon betalen en zijn hond daarom aan een vriend in Venetië had gegeven. De nieuwe meester was zo getroffen door de trouw van de wolfshond, dat hij besloten heeft de taks te betalen en het dier bij zijn oude meester te laten, op voorwaarde echter dat hij een jong krijgt.

EEN WARE GESCHIEDENIS

DE president van de Texas- en Pacific-spoorweg reed mee met de trein van zijn maatschappij. Hij liet zich de instructies geven en las daarin, dat de trein in een bochtig gedeelte van het traject niet sneller mocht rijden dan 60 km. per uur. Toen de trein stopte, liet de directeur de machinist roepen.

— Ken je de maximumsnelheid op het gedeelte bij Fecos ?

— Zestig kilometer per uur.

— En hoe hard heb jij er gereden ?

— Zestig op z'n allerhoogste.

— Merkwaardig. Ik zat in de laatste wagen van deze trein en had een snelheidsmeter. Mijn wagen reed acht en zeventig kilometer per uur !

— Hoe bestaat het, zuchtte de machinist, en ik heb u helemaal niet zien voorbijsteken !

EEN SLECHT JAAR VOOR DE KROKODILLEN ?

UIT Bengalen wordt gemeld dat er in het jaar 1951 negentien personen door tijgers werden gedood en twee door krokodillen. Zijn de krokodillen minder vraatzuchtig of hebben ze niet zoveel jagersgeluk gehad dan de tijgers ?

WIE WIL DE PAPEGAAI ?

DE directie van de dierentuin van Colombo had zeven prachtige papegaaien aangekocht en natuurlijk werden ze dadelijk tentoon gesteld. Heel spoedig bleek dat men één van die papegaaien alleen in een kooi en ver van de bezoekers moest zetten want hij kon vloeken als een ketter. Ja, zijn leraar was een zeeman (neen, kapitein Haddock is het niet geweest !) en jullie weten wel dat die kerels een ruwe taal hebben. De directie van de dierentuin zoekt nu iemand die de papegaai wil wederopvoeden !

Is dat geen mooie hondenfamilie ?

Foto : Eming Gallaway NY.

(Wordt voortgezet.)

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

Kameraad en Lefranc zijn op het spoor van een gevaarlijke en machtige schurkenbende. Met z'n bekende vindingrijkheid gaat Kameraad de ministery van Binnenlandse Zaken...

OPEN DAT FLESJE NIET!...Ik...Ik geloof je. Het is trouwens gevaarlijk het hier te brengen...Waarom liet je het niet in het Instituut?...ik zou het ter plaatse door een commissie laten analyseren!

Mijnheer de Minister, de inhoud van dit flesje werd onrechtmatig gemaakt. Ik meende echter dat dit staaltje u zou interesseren. Nu, ik laat het gesloten!

Ja, dat verkies ik. Dus, mijnheer de inspecteur, u bent van mening dat de inhoud van dit flesje gebruikt zou worden door de schurken die het ultimatum zonden?

Ja, mijnheer de Minister. Sedert enkele dagen leid ik het onderzoek tegen een geheimzinnige organisatie die werkt in de Elzas. Ziehier, het volledig verslag over deze zaak. Indien Zijne Excellentie er inzage zou willen van nemen...

De minister leest het verslag...

Dat lijkt inderdaad zeer verdacht. We moeten voorzichtig zijn, en zeker zijn wanneer we handelen. Ik zend een afschrift van dit verslag aan het Ministerie van Landsverdediging en aan de verschillende politieposten, opdat ze u zouden kunnen helpen. Vermits uw foto's mislukt zijn, vraag ik aan het Ministerie van Luchtvaart een verkenningstoestel boven de Zwarte Toren te zenden...

Terwijl dit onderhoud ten einde loopt, werkt onze vriend Lefranc op vijfhonderd kilometer vandaan in de archievenzaal van de Colmar...

Een ander plan van de Zwarte Toren heb ik helaas niet, Mijnheer Lefranc... Het spijt me erg

En wat is dat?

Een plan dat we opgemaakt hebben in samenwerking met de topografische dienst van het leger in 1936. Het moest dienen voor het bouwen van de nieuwe ring van de Miginotlijn. (1) Men is aan deze vestinggordel begonnen, doch de werken werden spoedig stopgezet. Het plan van het kartel werd zelfs vluchtig geschetst

Deze zone, met rood omschaduwd, stelt de vestinggordel rond de Zwarte Toren voor?

Inderdaad. Deze kleine, rode cirkels zijn de voorziene luchtgaten. Maar dit is slechts een ruwe schets. Het uitgewerkt plan is in het bezit van het legerrelais geloof niet dat je het zult mogen inzien...

Dit volstaat ruimschoots, en vermits het geen militair geheim is, vraag ik het een dag in leen. Ik zal het je zeker terugbezorgen, mijnheer de Conservator, duizend maal dank... Het is erg vriendelijk! Tot weerziens!

Maar...

Lefranc verlaat de zaal gelijk een wervelwind...

Dat kan boeiend worden! Ik zal m'n skipak aantrekken dat ik had meegenomen voor m'n vacantie in Zwitserland. Een buitenkansje!

Drie uur later, in het begin van de namiddag, stopt de limca van Lefranc op een zijweg niet ver van de Zwarte Toren

Hier laten we de wagens staan, Jan, jij gaat terug naar je kamp deze avond. Intussen mag je me helpen

De politieagenten, die Lefranc onderweg in hotel Belvédère opgepikt heeft, omringen de reporter...

Om door de "inwoners" van de Zwarte Toren niet opgemerkt te worden, lopen we door de struiken. De luchtpijp kan niet ver zijn...Vooruit!

Haal voorzichtig begint de kleine groep met de verkenning...

Blijf bij me, Jan!

De welp wil op zijn stappen terugkeren, doch schrikt plotseling op...

Hooo!

(1) Aaneengeschakelde versterkingsgordels langsheen de Oost- en Noordelijke grens van Frankrijk, gebouwd tussen 1930 en 1940

(Wordt voortgezet.